

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

לפני כב' השופטת הבכירה ריבה ניב

תובעת/ נתבעת שכנגד הרעיון הקבוע בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד עוז חיים

נגד

נתבעים/ תובעים שכנגד 1. אלכס בודקוב/ שולח הודעת צד ג'- ע"י ב"כ עו"ד רפי שפטר
2. פלאנט טאטו בע"מ/תובעת שכנגד, מקבלת הודעת צד ג'- ע"י ב"כ עו"ד נועם קוריס

פסק דין

- 1
- 2 1. התובעת- "הרעיון הקבוע בע"מ" מנהלת סטודיו לקעקועים בשם " TRIBAL
- 3 TATOO" והעסיקה את המקעקע אלכס בודקוב, הנתבע 1 ("אלכס"). האחרון צילם את
- 4 הקעקועים שביצע בתקופת עבודתו אצל (להלן "הצילומים"), ואלו הועלו לאתר האינטרנט
- 5 של התובעת. בנוסף, העתיק אלכס את הצילומים גם לדיסק און קי שברשותו. משעבר לעבוד
- 6 אצל המתחרה, הנתבעת 2, פלאנט טאטו בע"מ, מסר לה את מתקן הדיסק און קי שברשותו.
- 7 הצילומים הועלו לאתר האינטרנט של הנתבעת אשר ציינה את שמו של אלכס המקעקע ואת
- 8 מספר הטלפון שלה, לצורך הפנית המעוניינים אליה. התובעת, שגילתה זאת באקראי,
- 9 כשנתיים לאחר מכן, פנתה אל הנתבעת אשר הסירה את הצילומים מהאתר.
- 10 בתביעה זו דורשת התובעת פיצוי בגין הפרת זכויות היוצרים ביצירותיה.
- 11
- 12 2. טענות התובעת
- 13 התובעת מנהלת סטודיו לקעקועים הממוקם במתחם הדיזינגוף סנטר. הנתבעת "פלאנט
- 14 טאטו בע"מ" עוסקת אף היא בתחום הקעקועים ופתחה סניף באותו מתחם, מול חנות
- 15 התובעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

1 לטענת התובעת, גילתה כי באתר האינטרנט של הנתבעת מתפרסמים 64 צילומי קעקועים
2 שבוצעו ע"י אלכס בתקופת העסקתו אצלה, הועתקו והוצגו כאילו הינם קעקועים המבוצעים
3 אצל הנתבעת ואף צוין מספר הטלפון של האחרונה, על מנת שיבין המתבונן להיכן לפנות אם
4 ברצונו שאלכס יקעקע על גופו קעקוע מבין אלו המוצגים שם.

5
6 3. לטענת התובעת, יש לראות בצילומי הקעקועים יצירות אומנותיות המהוות מושא
7 לזכויות יוצרים. לשיטתה, בכל צילום יש מקוריות במידה מספקת על מנת שיהא מוגן בחוק
8 זכויות יוצרים.

9 לגרסתה, צולמו כל הצילומים על ידי עובדיה, ובמיוחד על ידי אלכס, במצלמתה, במהלך
10 העבודה ולצורך העבודה, ולפיכך הינם שייכים לה, בהיותה מעסיקתו. לשיטתה, העתיק
11 אלכס את צילומים והעבירם לנתבעת ללא רשותה. לטענת התובעת ידע אלכס כי הנתבעת
12 תעשה שימוש בצילומים המועתקים ותפרסםם באתרה, והסכים לכך.
13 עוד טענה התובעת כי כאשר קיבלה הנתבעת את הצילומים, ידעה כי הם שייכים לתובעת
14 ואף כי פורסמו בעבר באתר האינטרנט שלה. לגרסתה, עובדה זו אף דירבנה את הנתבעת
15 לעשות בהם שימוש, לתועלתה שלה.

16
17 4. התובעת טענה גם כי אין לראות את הנתבעת כמתווכת, ובאתר האינטרנט שלה-
18 "פלטפורמה" המשמשת במה ליוצרים, שאין לה אחריות לתכנים המתפרסמים באתרה,
19 ומעת שהוסרו צילומים אלו, הינה פטורה מאחריות להפרת זכויות היוצרים בהן.
20 בנוסף, נטען כי אין לראות בנתבעת "מפר תמים" הפטור מתשלום פיצוי בגין הפרתו, ואף
21 השימוש ביצירות אינו "שימוש הוגן" שכן עשתה זאת למטרות רווח כספי.

22
23 5. לשיטת התובעת, יש לראות כל אחד מהצילומים שהועתקו כיצירה בפני עצמה, אשר
24 בוצעה במועד שונה, ומבטאת עבודת קעקוע שונה, ולפיכך הינה זכאית לפיצוי הסטטוטורי,
25 ללא הוכחת נזק, בגין הפרות אלו. לטענתה, מחייבים היקף ההפרות, חומרתן, מערכת
26 היחסים בין הצדדים ומשך הזמן בו בוצעו ההפרות- כי ייפסקו לה פיצויים של ממש בתוספת
27 הוצאות ריאליות.

28
29 טענות הנתבעת 6.
30 הנתבעת מצידה טענה כי הצילומים אינם יצירות מקוריות הנהנות מהגנת חוק זכויות
31 יוצרים. בנוסף, טענה הנתבעת כי גם הקעקועים עצמם אינם ייחודיים או מקוריים, שכן
32 הועתקו מקטלוג. עוד נטען על ידי הנתבעת כי מדובר, לכל היותר, בהפרה אחת, אשר שיקולי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

צדק, תום לב, הסרת הצילומים מיד לאחר פניית התובעת- כל אלו מחייבים התייחסות בית המשפט לעילת תביעה זו כ"זוטי דברים".
לטענתה, לא העלתה את הצילומים לאתר האינטרנט שלה אלא נתנה בידי כל אחד מעובדיה קוד משתמש, על מנת שיוכלו לעשות כן בעצמם. בשל עובדה זו, טוענת הנתבעת כי יש לראותה כ"מתווכת" ואת אתר האינטרנט שלה- כפלטפורמת פרסום בלבד.

7. טענות אלכס

הנתבע 1 טען כי לא הפר את זכויות התובעת. לטענתו, אכן העתיק על דיסק או קי את צילומי הקעקועים שביצע בתקופת עבודתו אצל התובעת, אולם העתקה זו לשימוש אישי הייתה ידועה לתובעת ומקובלת עליה. לשיטתו, יש לראות בהעתקה ל-USB לצורך יצירת "תיק אישי" של עבודות- שימוש הוגן ביצירות. עוד טען כי אף העברת ה-USB לנתבעת אינו מהווה הפרת זכויות יוצרים. לשיטתו, מסר את ה-USB לנציג התובעת על מנת שיתרשם מעבודתו ואף סיפר לו כי אותן תמונות הוצגו, קודם לכן, על ידי התובעת. לחלופין טען כי התובעת לא הוכיחה כי מקור הצילומים באתר הנתבעת היה מתקן ה-USB שלו, וכי קימת סבירות שנלקחו על ידי הנתבעת במישרין מאתר התובעת. לטענתו, לא הייתה לו גישה למחשבי הנתבעת, ולפיכך יש לקבוע כי ככל שהופרו זכויות היוצרים של התובעת, הנתבעת היא שהפרה אותן. בשל האמור לעיל שלח אלכס הודעת צד ג' כנגד הנתבעת.

8. אלכס אף הגיש תביעה שכנגד לתובעת, בגין הפרת הזכות המוסרית ביצירותיו. בתביעתו טען כי הוא בעל הזכות המוסרית בצילומים, שכן הוא זה שצילם. לגרסתו, בשנת 2007 שינה מנהל התובעת ממנהגו, והשמיט מהצילומים את שמות יוצריהם ומנע מהם את הקרדיט שהינו זכאים לו, בשונה מתקופות קודמות עת נהג לעשות כן. לטענתו, עשתה התובעת שימוש ביצירותיו לצרכיה המסחריים, ומנעה ממנו את המוניטין שהינו זכאי ליהנות ממנו. סכום דרישתו בגין כך- 200,000 ש"ח.

9. תשובת התובעת

בתשובת התובעת לנתבעת הדגישה התובעת כי טענותיה מתייחסות לצילומי הקעקועים ולא לקעקועים עצמם, ולפיכך אין משמעות לטענה כי הדוגמאות הועתקו מקטלוג. לשיטתה, גם לא הגבילה את תביעתה לצילומים שהועתקו מאתר האינטרנט שלה אלא לכל הצילומים שהועתקו על ידי אלכס, לרבות כאלה שהוצגו באלבומי התמונות בסטודיו- הועברו לנתבעת והוצגו על ידי האחרונה- כשלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

10. באשר לטענות אלכס השיבה התובעת כי אלכס הודה שהעתיק את הצילומים לדיסק-און-קי שלו, ללא רשותה. מטרתו של אלכס לא הייתה להרשים מעסיק פוטנציאלי ב"תיק עבודות", שכן נתינת הצילומים לנתבעת באה חודשים לאחר שהתקבל לעבודה אצלה. עוד טענה כי אין לסמוך על עדותו של אלכס, אשר תביעתו כנגדה בבית הדין לעבודה נדחתה, תוך ציון העובדה כי איננו אמין.

11. כנתבעת שכנגד לתביעת הזכות המוסרית טענה "הרעיון הקבוע" כי אלכס מסר מספר גרסאות לעניין זה. על פי הראשונה, כאשר הופסקה עבודתו אצל הנתבעת שכנגד, הוסרו המיזכים ("קרדיט") מצילומיו. בשנייה טען כי נכפתה עליו הסרת המיזכים. לטענת הנתבעת שכנגד, לא נהגה לתת קרדיט לצלמים, וככל שצירף אלכס דוגמאות לצילומים בהם הופיע שמו-הוספו מזכים אלו על ידו, לצורך תביעה זו. "הנוהג ומדיניות הסטודיו היו שלא להעניק כל קרדיט או אזכור אחר לצלם התמונה או לעובד שביצע את עבודת הקעקוע, זאת על מנת להדגיש כי העבודות מבוצעות ע"י הסטודיו, ללא כל קשר לעובד זה או אחר." (ס' 37 לסיכומי התובעת). עוד טענה כי עובדה זו, ששמו כצלם לא אוזכר, לא הפריעה לאלכס כלל. לשיטתה, מעניק החוק הגנה לאי מתן קרדיט, בנסיבות מסוימות. לשיטת הנתבעת שכנגד, משהוכיחה כי תביעתו של אלכס רצופת שקרים ומרובת גרסאות, אין הוא זכאי לכל פיצוי.

12. תשובת הנתבעת להודעת צ' ג' של אלכס
בהגנתה של פלאנט טאטו להודעת צד ג' טענה כי הואיל ונתבעה ע"י התובעת ביחד עם אלכס, רשאי בית המשפט לקבוע חבותו של כל אחד מהם, ולייתר ההודעה לצד ג'. לגוף העניין טענה כי אלכס לא אמר לה כי הצילומים כפופים לזכויות יוצרים של התובעת.

במקביל, הוגשה תביעתם של פלאנט טאטו ושניים אחרים כנגד התובעת, על כי התקינה מצלמות אבטחה החודרות לתחומה הפרטי. ההליך לווה בבקשות למתן צו הרחקה, תלונות במשטרה ועוד. בתביעה זו (תיק המצלמות) עותרים התובעים שכנגד לחייב את הנתבעת שכנגד בפיצוי בגין חדירה לפרטיות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

13. תיק המצלמות- טענות התובעים (פלאנט טאטו ושניים אחרים)
- לטענת התובעים שכנגד התקינה הנתבעת שכנגד מספר מצלמות אבטחה שאחת או שתיים מהן מכוונות כך שהינן מצלמות את הנעשה בבית עסקה של היריבה, הממוקם ממול לעסק התובעת.
- לטענתם, גם כאשר הוסרה אחת המצלמות, נותרה אחרת, המצלמת את המקעקעים והמקועקעים שצילומיה פוגעים בפרטיותם ובפרטיות לקוחותיהם.
14. לטענת פלאנט טאטו (התובעת שכנגד) בלשו מנהלי הנתבעת שכנגד אחריה, התנכלו לעובדיה וניסו להניא אותם מעבודתם בחברה המתחרה, הגישו כנגדה תלונות שווא במשרד הבריאות, מכבי אש, הנהלת הקניון, וכל זאת בכוונה להעתיק את סודותיה המסחריים, לפגוע בפרנסתה ולהתחרות בה תחרות בלתי הוגנת. לטענתה, למרות הדיונים שהתקיימו בנושא התקנת המצלמה וכיוון עדשתה לבית העסק המתחרה, לא הופסק הבילוש. התובעת שכנגד טוענת כי במעשים אלה הפרה הנתבעת שכנגד את חוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981, חוק זכויות יוצרים התשס"ח-2007, חוק האזנת סתר תשל"ט-1979, חוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב-2001, חוק יסוד- כבוד האדם וחירותו וחוק יסוד- חופש העיסוק. עוד טענה כי במעשה הצילום של הקעקועים, הפרה הנתבעת שכנגד את זכויות היוצרים שיש לה בקעקועיה.
- זאת ועוד, לשיטת התובעת/ים שכנגד- גם דיונים שהתקיימו וצווים שניתנו בקשר להצבת המצלמות- הופרו.
15. טענות הנתבעת שכנגד (תיק המצלמות).
- לטענת הנתבעת, התקיימו ההליכים בתביעה זו כמשקל נגד לתביעתה. לטענתה, אין מדובר בסכסוך רב יומין, כטענת יריבתה, אלא בפתיחת סניף מתחרה בסמוך מאוד לסניפה, הקיים בקניון כ-17 שנים. לגרסת מנהל הנתבעת שכנגד, זמן קצר אחרי שהגישה את תביעתה בגין הפרת זכויות היוצרים, פתחה התובעת שכנגד את סניפה, במרחק 3 מ' מסניפה, והחלה להטריד את לקוחותיה תוך שהיא מבטיחה להם הנחות מפליגות אם יעברו אליה, הציבה במתכוון שלט שהסתיר את שלט הנתבעת שכנגד, שהוסר, במצוות בית המשפט, הגישה תלונות שווא במשטרה, והגישה תביעתה זו, היתה לקודמת, שנמחקה.
16. הנתבעת שכנגד טוענת כי לא ביצעה כלל את המעשים המיוחסים לה, וכי אין בראיות התובעת שכנגד כדי להוכיח את תביעתה. לגוף העניין טענה כי התביעה מתייחסת ל-10 ימים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

בהם פעלו 3 מצלמות אבטחה קבועות. לשיטתה, מהצילומים שצירפה התובעת שכנגד ואף במפגש משותף שנערך בין הצדדים, בו הופעלו כל המצלמות, הוכח כי מצלמת הנתבעת שכנגד הינה מצלמת אבטחה שאיננה מצלמת בשטחה של פלאנט טאטו כלל. יתר על כן, כך גם קבע, שוטר שהוזעק ע"י התובעת שכנגד - שאותה מצלמה אינה חודרת ואינה מצלמת את חדרי התובעת שכנגד ועסקה.

17. עוד טענה הנתבעת שכנגד כי אותה תביעה, הטוענת להפרת הפרטיות, שהוגשה עתה בשם התובעים פלאנט טאטו בע"מ, ירון קיסוס וקריסטינה גידוק, הוגשה בעבר בשם פלאנט טאטו ואסף שושנה - נמחקה. באשר לתאגיד נטען כי אין הוא יכול לתבוע בעילת הפרת הפרטיות. התובעת הנוספת, שלגביה נטען כי צילמו אברים מגופה - הנ"ל הינה בת זוגו של אחד ממנהלי התובעים שלא הגישה תצהיר להוכחת טענותיה, ואילו מר קיסוס איננו הבעלים של פלאנט טאטו, שכן בעלת הסניף היא הגב' אסף שושנה, שתביעתה נמחקה.

18. התובעים שכנגד צירפו לסיכומיהם את הנחיות הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע ("הרמו"ט") המתייחסות לשימוש במצלמות מעקב, זוויות הצבתן, זמני הצילום ורזולוציות הצילום, המיועדות למזעור הפגיעה בפרטיות. הנתבעת שכנגד, שהתנגדה לעילה שלא פורטה בכתב התביעה ונוספה בתצהירי התובעים, טענה כי ממילא הנחיות אלו לא היו בתוקף בעת הרלבנטית לתביעה.

19. עוד טענה הנתבעת שכנגד כי לא הפריעה לעסקי התובעת שכנגד, לא ניסתה ל"גנוב" עובדים, ובית המשפט לא קבע מעולם (בניגוד לטענת התובעים שכנגד) כי הטרידה את הצד שכנגד. כך, בבקשה הראשונה, הסכימו הצדדים להתחייב הדדית כי לא יטרידו זה את זה, ובעקבות הצהרתם נמחקה הבקשה, וכך אף בבקשה השנייה, בה נקבע כי "בית המשפט לא חיווה כל דיעה באשר לצדקת מי מהצדדים...". לגרסת הנתבעת שכנגד, התמונות שצולמו כאילו הינן מפרות את צו בית המשפט - צולמו קודם שניתן הצו.

20. באשר לטענת הפרת זכויות היוצרים באמצעות הצבת המצלמות וצילומי הקעקועים טוענת הנתבעת שכנגד כי הטענה מועלית בניגוד לנטען בתביעה האחרת, בה טענה התובעת כאן כי העבודות לקוחות מקטלוג ולכן אין בהן זכויות יוצרים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

21. דיון

בניגוד לטענה כי התביעה מתייחסת לעבודת הקעקועים ולדוגמאות שנלקחו מקטלוג מסחרי, מתייחסת התביעה לצילומי העבודות שבוצעו ע"י אלכס והוצגו באתר האינטרנט של התובעת או באלבום הדוגמאות שלה (הצילומים הוגשו והוצגו בתיק בית המשפט). השאלה אם יש בצילומים מסוג זה זכויות יוצרים, אינה נקייה מספקות. סעיף 1 לחוק זכויות יוצרים התשס"ח-2007 (להלן "החוק") קובע כי יצירה אומנותית מוגנת כוללת "רישום, ציור, פיסול, תחריט, ליטופגרפיה, מפה, תרשים, יצירה אדריכלית, יצירת צילום ויצירת אומנות שימושית."

22. "למרות שעסקינן ביצירה אומנותית, ההגנה על צילומים חלה לא רק על צילומי "אומנותיים" אלא על כל צילום המקיים את יסודות המקוריות...בפועל, אין נדרשות תפישה צילומית ייחודית, כי אם מקוריות בלבד. בית משפט אמריקני היטיב להבהיר, כי יסוד זה יכול להתקיים בצילום: תזמון הצילום; ביצוע הצילום, הכולל את בחירת הזווית, התאורה, המרחק מהנושא וטכניקת הצילום; עיצוב הצילום, מבחינת בחירת הנושא וסידורו. מקוריות באחד או ביותר מהיסודות הללו עשויה להימצא גם בצילומים שאפתניים פחות מאשר הצילום האומנותי....ואפילו אלה שצולמו בן רגע. כדי שתתקיים מקוריות בשני הרבדים הראשונים, די בכך שהצלם בחר, ולו באופן אימפולסיבי, את זווית הצילום, את רגע הצילום ואת נושאו." (טוני גרינמן, זכויות יוצרים, עמ' 142).

מאידך, צילום שמהווה שעתוק מכני או טכני בלבד, כגון צילום אוטומטי של מסמך (פוטוקופי), אינו מקיים את המקוריות הנדרשת (שם).

23. אינני מקבלת את הטענה כי הצילומים, נושאי התביעה, אינם יצירות מוגנות. מרבית הצילומים, שצורפו לתצהיר התובע, מדגימים את הקעקוע, בין שהוא מקועקע על כתף אשה, או גבר, על גבם, ירך ושוק, גב וחזה. הצילום משקף לא רק את האומנותיות שבעבודת הקעקוע (לרבות הדוגמא, המועתקת מקטלוג), אלא גם את היחס בין גוף המקועקע לקעקוע-וההרמוניה שבין השניים.

"ככל צילום, יכול גם הצילום התיעודי להיות מושא זכות יוצרים, אם עומד הוא במבחני החוק הרגילים המציבים דרישה מינימאלית של מקוריות ושל יצירתיות. אמנם, הצלם התיעודי אינו מביים את נושא צילומו, אולם אין בכך כדי לשלול קיומן של מקוריות ויצירתיות בצילום התיעודי. אין להלום צמצום המקוריות למעשה של ביום. המקוריות יכולה להתבטא בהיבטים רבים ושונים כמו בחירת התזמון הנכון; בחירת זווית הצילום והתאורה, המרחק מהנושא, מיקוד התמונה, בחירת הרקע לתמונה וטכניקת הצילום;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

עיצוב הצילום, משחקי האור והצל, ההדגשים המגוונים ועצם בחירת הנושא וסידורו. בכל צילום העומד בדרישת המקוריות המינימאלית קיימת טביעת עינו הייחודית של הצלם. יותר משיש בו בצילום מן המצולם – יש בו מן המצלם. התצלום משקף את המציאות כפי שהיא נראית בעיני רוחו של המצלם. ההתרחשות אינה נושאת עמה "זכויות" ליוצר כל הארץ אך האספקלריה בה נתפשת המציאות – יוצרת את זכויות היוצרים". (רעא 7774/09 אמיר ויינברג נ' אליעזר ויסהוף, פורסם בנבו).

24. הנתבעים הפנו אל ת.א 47653-04-13 (א-קו מיתוג ויזמות בע"מ נ' יורם מור) בו נדונו זכויות יוצרים בששה צילומים של עיצובי בלונים. שם קבע בית המשפט כי "הצילומים הם אינפורמטיביים למוצר, ואינני משוכנע כלל שמדובר בצילום שעונה על דרישת המקוריות המינימלית המוגדרת בחוק". כאן, בשונה, הנני קובעת כי הצילומים עונים על הדרישה המינימלית הנדרשת ליצירות ולמקוריות. יתר על כן, אלכס בתביעתו, טען כי הופרה הזכות המוסרית בפרסום הצילומים, וכך אף הנתבעים, בתביעתם שכנגד. אם אין זכות כלכלית, אין אף זכות מוסרית, משמע, הטענה כי אינם יצירות מוגנות, הועלתה לצורך הפולמוס בלבד.

25. לא יכולה להיות מחלוקת כי זכויות היוצרים בצילומים שצולמו ע"י אלכס בעת עבודתו אצל התובעת, שייכות לה. ס' 34 לחוק קובע כי "מעביד הוא הבעלים הראשון של זכות יוצרים של יצירה שנוצרה ע"י עובדו לצורך עבודתו ובמהלכה, אלא אם הוסכם אחרת".

הטענה כי אלכס צילם קעקועי חברים או משפחה נזנחה, ואף לא נטען כי זכות היוצרים הכלכלית הועברה אליו. מכאן, שהתובעת הוכיחה את זכויותיה ביצירות.

26. העתקת הקעקועים לדיסק און קי ע"י אלכס, יכולה הייתה, אולי, להיחשב כשימוש הוגן, כמשמעו בס' 19 לחוק, ככל שהתכוון אלכס ליצור תיק עבודות לשימוש הפרטי, ללימוד עצמי או לביקורת. העתקה כזו, עונה על דרישות ס' 19 ב' לחוק, הקובע את הקריטריונים לקביעת השימוש ההוגן: מטרת השימוש ואופיו, אופי היצירה, היקף השימוש והשפעת השימוש על ערכה של היצירות.

לטעמי, שעתוק יצירות פרי ידו, לצרכים עצמיים- יכול לענות על ההגדרה, אולם מעת שנעשה שימוש בדיסק און קי לצרכים מסחריים- השימוש בו על מנת להתקבל לעבודה, בשלב הראשוני, והעלאת הצילומים לאתר הנתבעת, לאחר מכן- מחייבים רשותו של בעל הזכויות- שלא ניתנה. לפיכך הנני קובעת כי אלכס הפר את זכויות היוצרים של התובעת בזכויותיה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 27. עיקר ההפרה בוצעה ע"י הנתבעת, שעשתה שימוש מסחרי בצילומים באתר
- 3 האינטרנט שלה באופן שבכותרת הדף בו הוצגו הצילומים נכתב: "קועקע ע"י אלכס מסניף
- 4 ת. מרכזית קומה 4". אינני מקבלת את טענת הנתבעת כי לא ידעה שאין לאלכס זכות יוצרים
- 5 בצילומים, ומכל מקום, טענה כזו, תהא משמעותה המשפטית אשר תהא- לא הוכחה.
- 6 אינני מייחסת גם חשיבות לשאלה מי בפועל העלה את תוכן הדיסק און קי לאתר, שכן שאלה
- 7 זו לא הובהרה די צורכה: איש לא הודה במעשה, אלכס טען שמסר את ההתקן לנתבעת,
- 8 שטענה כי לעובדיה יש אפשרות להעלות לאתרה את תכנים, ולה עצמה, דהיינו, לנציגיה, אין
- 9 את הידע המקצועי לעשות כן, אולם בפועל, הציגה הנתבעת את הצילומים באתרה באופן
- 10 שהינם מזמינים את קהל הלקוחות להתרשם מאומנותם של עובדיה המקצועיים ולהזקק
- 11 לשירותיהם- שירותיה. לעניין מועד ההעלאה, גרסאותיהם של אלכס ושל הנתבעת תואמות
- 12 זו את זו. הצילומים לא הועלו לאתר הנתבעת אלא לאחר מספר חודשי עבודתו אצלה.
- 13
- 14 28. הנני דוחה את טענת הנתבעים כי אתר האינטרנט שלהם משמש כפלטפורמה בלבד.
- 15 האתר הינו אתר עסקי לכל דבר ועניין, אשר לבעליו, (בשונה מאתרי גולשים בו משמש האתר
- 16 כפלטפורמה בלבד, והוא נהנה מנוהל הודעה והסרה), יש שליטה מלאה על תוכנו. משכך, אין
- 17 בעובדה כי לאחר מספר שנות הפרה, לאור פניית התובעת, הסירה הנתבעת את הצילומים
- 18 המפרים- על מנת לפטרה מאחריות להפרה. יתר על כן, עיון באתר האינטרנט של הנתבעת
- 19 מלמד כי היא טרחה לציין בו, כי יתכן והתמונות המוצגות שם כפופות לזכויות יוצרים. הגנה
- 20 זו, שהיא מעניקה לתמונות באתר שלה עצמה, הופרה ע"י הנתבעת כלפי התובעת. מטעם זה
- 21 הנני דוחה אף את טענת הנתבעת כי הינה "מפר תמים".
- 22
- 23 29. התובעת טענה כי יש לראות את כל אחד מהצילומים המועתקים כהפרה נפרדת. ס' 56
- 24 (ג) לחוק קובע כי "לעניין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים
- 25 כהפרה אחת." התובעת הפנתה לפסקי דין בהם הכיר בית המשפט בפרסומים רבים שנעשו
- 26 בספר אחד, כהפרות נפרדות. ואכן, בת"א 3560/09 אבי ראובני, אמיר ריבלין נ' מפה-מיפוי
- 27 והוצאה לאור בע"מ (פורסם בנבו) נקבע "במחלוקת ביחס לפרשנות הראויה של ס' 56 (ג)
- 28 במצב הדברים הנדון כאן, יש לטעמי לקבל את עמדת התובעים ולקבוע כי הפרות של אותה
- 29 זכות יוצרים ביצירות שונות לא תיחשבנה כהפרה אחת (גם אם כל ההפרות נעשו בארוע
- 30 אחד או בפרסום אחד), אלא כהפרות אחדות שמספרן הוא כמספר היצירות שהזכויות בהן
- 31 הופרו.....יודגש כי אין מדובר בעניינינו (במובחן מחלק מהפרשות שנסקרו לעיל)
- 32 בסיטואציה עובדתית שתצדיק להתייחס אל התצלומים כסדרה אחת ולראות בסדרה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

להבדיל ממרכיביה, יצירה אחת. כל תצלום מתאר אובייקט שונה. התצלומים נעשו בהזדמנויות שונות, גם אם חלקם באותו תאריך. העובדה שכולם מתארים אותו הארוע (מסע עליה לרגל) אינה הופכת אותם ליצירה אחת, בדיוק כשם שסדרת פורטרטים של אותו האובייקט לא תיחשב, במקרה הרגיל, יצירה אחת של יוצר התמונות.

לא יהיה זה נכון לקבוע כי הפרה של זכויות יוצרים ביצירות שונות, היא שוות ערך מבחינת מספר ההפרות להפרת הזכויות ביצירה אחת בלבד. כך גם בענייננו. כל אחד מהצילומים בוצע במועד אחר, התייחס לאובייקט שונה ולקעקוע אחר. העובדה שהועלו על מתקן USB אחד והועלו, ככל הנראה, כמקשה אחת, הינה שולית, שהרי בה במידה, ניתן היה להעתיק הצילומים במועדים שונים ולהעלותם בנפרד. משכך, נדחית גם טענת הנתבעת כי העתקה זו הינה "זוטי דברים".

30. התובעת עתרה לפיצוי בסכום של 400,000 ₪. למרות שההעתקה הביאה, ככל הנראה, לנזק כלכלי, שעורו לא הוכח ואף לא נתבע. ס' 56 לחוק המקנה לבית המשפט סמכות לפסוק פיצויים ללא הוכחת נזק, קובע את הקריטריונים לקביעתם: היקף ההפרה, משך הזמן בו בוצעה ההפרה, חומרתה, הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה ועוד. בהתחשב בכל אלו, מצאתי לנכון להפריד בין הנתבעים, בהתחשב בנסיבותיו של כל אחד מהם (תקנה 27 לתקסד"א). הנתבעת 2, פלאנט טאטו, הינה המפרה העיקרית והנהנית מההפרה. הנני קובעת כי נתבעת זו תשלם לתובעת סכום של 1,500 ₪ בגין כל הפרה, ובסה"כ 96,000 ₪. באשר לאלכס, הנני קובעת כי הוא ישלם לתובעת סכום של 32,000 ₪.

31. התביעה הנגדית- הזכות המוסרית
משקיבלתי את טענות התובעת כי הצילומים יחשבו כיצירות מוגנות, זכאי אף אלכס לקרדיט הניתן לצלם בגין צילומם. ס' 45 לחוק הוא המגדיר מהי הזכות המוסרית: "ליוצר של יצירה אומנותית... שיש בה זכות יוצרים, תהיה ביחס ליצירת זכות מוסרית, למשך תקופת זכות היוצרים באותה יצירה.

(ב) הזכות המוסרית היא אישית ואינה ניתנת להעברה, והיא תעמוד ליוצר אף אם אין לו ביצירה זכות יוצרים או אם העביר את זכות היוצרים ביצירה, כולה או חלקה, לאחר." הנתבעת שכנגד טענה כי מעולם לא נתנה קרדיט לצילומיו של אלכס, בעוד שלטענתו, הפסיקה את מתן הקרדיט בתקופה מסוימת. אין נפקות לבירור מחלוקת זו, שכן משהודתה הנתבעת שכנגד כי לא נתנה לאלכס את המזכה המגיע לו על פי דין, ולא פירסמה כי הוא צלם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

התמונות, הפרה את זכותו המוסרית. הואיל וקבעתי כי כל אחד מהצילומים המועתקים מהוה הפרה בפני עצמה, ברוח זו הנני קובעת כי אי מתן המזכה לאלכס הופר 64 פעמים. בהתחשב באמור לעיל, הנני קובעת כי אלכס זכאי בתביעתו הנגדית לפיצוי כולל בסך 28,000 ₪.

הודעת צד ג'

כפי שנכתב לעיל, העדפתי להפריד בין הנתבעים השונים. לולא כן, הייתי מקבלת את הודעת צד ג' באופן חלקי שכן כבר קבעתי כי "אשמה" של הנתבעת 2 גדול מזה של אלכס, אך אינו מאיין אותו לחלוטין.

32. תיק המצלמות

הנני דוחה את טענות התובעת שכנגד בתביעתה זו. התובעת שכנגד היא זו שפתחה את בית עסקה בסמוך לבית העסק של הנתבעת שכנגד, ומאז הינה מתלוננת על מאבקה של האחרונה כנגד התחרות שנכפתה עליה. התובעת שכנגד מתארת את התנהלות הנתבעת שכנגד כ"הטרדה" וכ"מאבק לתחרות מסחרית לגיטימית" אולם התרשמותי הינה כי תמונת המצב-הפוכה.

33. בעדותו של מר פישל, מנהל הנתבעת שכנגד, תיאר את דרך מאבקה של התובעת שכנגד: "עם פתיחת סניף ה.V.I.P. החלה פלאנט טאטו וגורמים מטעמה בנסיונות שונים ומשונים להטריד אותנו ואת עובדי הסטודיו ולמשוך את לקוחותינו. כך, מדי יום, הגיעו נציגים מטעם פלאנט טאטו אל מחוץ לסטודיו, ממש במפתן הדלת, ופנו ללקוחות שעמדו להיכנס או כאלו שיצאו והבטיחו להם הנחה מופלגת במידה ויעשו את הפירסינג או את הקעקוע אצלם.

נוכח התנהלותה זו של פלאנט טאטו נאלצנו לפנות לחברת הניהול של קניון דיזנגוף סנטר...מעשי פלאנט טאטו פסקו רק לאחר שהזהרו והותרו על ידי חברת הניהול ולאחר שזו עשתה שימוש לשם כך במאבטחיה." עוד טען שהתובעת שכנגד הציבה בסמוך לבית העסק שלט, הדומה לזה של מתחרתה, באופן שהסתיר את זה של האחרונה. עקב כך פנתה הנתבעת שכנגד לבית המשפט, והשלט הוסר. כן הגישה התובעת שכנגד תביעה, לבית המשפט המחוזי, שהסתיימה בהסכמת הצדדים ובהסכם שאמור היה לחסוך דיונים עתידיים. חרף זאת, שוכפלה התביעה והוגשה מחדש, כשזהות התובעים השתנתה. זאת ועוד, מספר הליכי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

1 הטרדה מאיימת הסתיימו בצווים הדדיים. אינני מקבלת את הטענה כי הופרו, שכן טענות
2 התובעת להפרה מתייחסות למועדים שלפני מתן הצו ע"י בית המשפט.

3
4 33. מצלמות האבטחה מוצבות בבית עסקה של הנתבעת שכנגד עוד קודם שפתחה
5 התובעת שכנגד את עסקה המתחרה. באוגוסט 2012 הוספו שתי מצלמות. לעניין זה הצהיר
6 מר פישל, מנהל הנתבעת שכנגד: " **מדובר בשתי מצלמות המחוברות למודם אחד, כך שבכל**
7 **רגע נתון התקבלה תמונה רק ממצלמה אחת ולא משתיהן בו זמנית. בסמוך לאחר ההתקנה**
8 **של המצלמות ניתקנו את החיבור למצלמה מס. 1. בהמשך הסרנו אותה בכל. מעבר**
9 **למצלמות אלה לא הותקנה כל מצלמה נוספת."**

10 שאלת הצבת המצלמות נדונה במספר דיונים בבית המשפט, צווי מניעה והטרדה מאיימת,
11 ובאירועים שהמשטרה נקראה אליהם. רס"ר חמוד ראמי שביקר אצל הנתבעת שכנגד כתב:
12 **"נכנסתי לבית העסק של גרטל פישל וביקשתי ממנו לראות את המצלמה במסך לאן**
13 **משקיפה ומהתרשמותי במקום שהמצלמה מכוונת למסדרון ולציין שהמצלמה מוצבת**
14 **במקום לפני צאת הצו אין שום בעיה עם הצבת המצלמה ולאן היא מוצבת"**. קביעה זו, של
15 שוטר אוביקטיבי, יש לה משקל מכריע בעיני. גם במהלך הדיונים שלפני נפגשו הצדדים על
16 מנת לבחון האם המצלמות שהוצבו ע"י הנתבעת שכנגד, חודרות לבית עסקה של פלאנט
17 טאטו, והנתבעת שכנגד הסכימה לביקור של באי כוח הצדדים, על מנת לבחון את זוויות
18 הצילום של מצלמות האבטחה ואת טווח הצילום שלהן.

19
20 34. במהלך הביקור, צילם ותיעד מנהל הנתבעת שכנגד את אופן הצבת מצלמות
21 האבטחה. מתוך הצילומים שלפני והעדויות שנשמעו שוכנעתי כי המצלמה ש"כיסתה" ו/או
22 חדרה לשטח התובעת שכנגד, נוטרלה, בהסכמה, בראשית הדרך לאחר ימים בודדים, ואילו
23 האחרות, "כיסו" את הכניסה לבית העסק של הנתבעת שכנגד, ולא הפרו איזה מזכויות
24 התובעת שכנגד.

25
26 35. הפרשנות שליוותה את סיכומי התובעת שכנגד, כאילו הודתה הנתבעת שכנגד
27 במעשים היוחסים לה- אין בה ממש. כך למשל, כאשר צולם מר גרטל, מנהל הנתבעת שכנגד,
28 מצלם באמצעות הטלפון הנייד שלו, מהמסדרון לכוון התובעת שכנגד, נטען כי זו תמונה
29 ה"מנציחה את גרטל...". בסיכומי הנתבעת שכנגד התייחס בא כוחה לצילומים אלו, בהם
30 נראים מספר אנשים במסדרון: **"חמורה מכך היא העובדה כי "להוכחת " טענתם, צירפו**
31 **התובעים, הן לתצהירו של מר קיסוס (בסמוך לס' 72) והן לסיכומיהם (בסמוך לס' 92),**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

תמונות של הח"מ בהן הוא נראה מצלם את חנות התובעת- לכאורה לאחר מתן אותו "צו" שניתן ביום 26/2/13 ועמד על כנו עד ליום 26/8/13.
דא עקא, שמדובר בתמונות שצולמו חודש קודם, ביום 23/1/13, עת התקיים מפגש הצדדים בסטודיו הנתבעת ובמסגרת זו, צילם הח"מ בנוכחות ב"כ התובעת (אשר דאג לתעד את הח"מ)...צירוף תמונות אלה והצגתן ככאלה שצולמו בתאריך אחר ובנסיבות אחרות....מלמד על דרך ההתנהלות הקלוקלת של התובעים." התרשמתי כי טענות אלו משקפות את המציאות.

36. יתר על כן, זהות התובעים לא הובהרה ולא הוכחה. כך, לגבי התובעת גידוק שטענה כי צילמו אותה ופגעו בפרטיותה- התובעת לא הגישה תצהיר ולא אישרה טענותיה. גם התובע הנוסף, מר קיסוס, לא צולם, לא נפגעה פרטיותו, עדותו ניתנה מפי השמועה והוא אף איננו בעל מניות בתובעת שכנגד. מר אסף שושנה, בעל המניות, היה התובע בתביעה הקודמת- שנמחקה.

37. אין להתעלם גם מהטענה כי פלאנט טאטו עצמה, כחברה פרטית, אינה יכולה להתבסס על העילה של "פגיעה בפרטיות" לנוכח העובדה שחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981 מתייחס לפגיעה בפרטיותו של אדם. כך ס' 2: "פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה: (!) בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת;

..

(3) צילום אדם כשהוא ברשות היחיד

...

(6) שימוש בשם אדם, בכינויו בתמונתו או בקולו, לשם ריווח".

38. כאמור, תביעה זהה, בשמות תובעים פרטיים אחרים, כבר הוגשה ונמחקה. עילות נוספות כגון הטרדת עובדים, הפרת הנוהלים החוקיים ועוד- לא הוכחו, וחלקם אף מהווה הרחבת חזית, שעה שלא נתבעו בתביעה. כל אלו, ויתר נימוקי הנתבעת שכנגד, שכנעוני כי אין ממש בתביעת המצלמות ודינה להידחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 52315-12-11 הרעיון הקבוע בע"מ ואח' נ' בודקוב ואח'

תיק חיצוני:

39. סוף דבר
תביעת הרעיון הקבוע כנגד פלאנט טאטו ואלכס מתקבלת באופן שפלאנט תשלם לתובעת סכום של 96,000 ₪. כן תישא הנתבעת במחצית מהוצאות המשפט ובנוסף אף בשכר טרחת עו"ד בסכום של 12,000 ₪.
תביעת הרעיון הקבוע כנגד אלכס מתקבלת באופן שאלכס ישלם לתובעת סכום של 32,000 ₪
תביעת אלכס כנגד הרעיון הקבוע מתקבלת באופן שהאחרונה תשלם לתובע שכנגד סכום של 28,000 ₪. שני חיובים אחרונים אלה - ניתנים לקיזוז.
בגין ההליכים שבין הרעיון הקבוע ואלכס - אין צו להוצאות תביעתם הנגדית של פלאנט טאטו ואח' נגד הרעיון הקבוע - נדחית.
פלאנט תישא בשכר טרחת ב"כ הרעיון הקבוע בסכום של 8,000 ₪.

ניתן היום, 30 מאי 2015 בהעדר הצדדים.

ריבה ניב, שופטת בכירה